

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Gfv.V.30.234/2022/3.
A tanács tagjai: dr. Puskás Péter a tanács elnöke
dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró
dr. Bartal Géza bíró
A felperes: felperes
cím1
A felperes képviselője:
dr. Bicsák Zsófia ügyvéd
cím2
Az alperes: alperes neve
cím3
Az alperes képviselője:
kamarai jogtanácsos
A per tárgya: kártérítés
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
felperes
A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék
56.Pf.630.513/2021/4.
Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Pesti Központi Kerületi Bíróság
4.P.50.739/2020/10.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.
- A 110.700 (száztízezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes eltulajdonított személyazonosító okmányának felhasználásával az alperes jogelődjénél 2002. április 2-án áruhitelt igényeltek. Az alperes jogelődje 2002. december 14-én továbbította a felperes adatait a Központi Hitelinformációs Rendszerbe (a továbbiakban: KHR), amelyről a felperesnek nem volt tudomása.

[2] A felperes a perben nem álló Országos Takarékpénztár és Kereskedelmi Bank Nyrt.-től (a továbbiakban: .. Nyrt.) 2011. december 23-án forinthatelt igényelt, hogy végtörlessze a 2007. szeptember 17-én létrejött deviza alapú kölcsönszerződését. A felperes hiteligénylését előminősítési szakaszban az .. Nyrt. azzal utasította el, hogy a felperes adatai a KHR-ben rögzítésre kerültek.

[3] A felperes 2012. január 27-én előterjesztett panaszára az alperes jogelődje 2012. február 2-án kelt levelében tájékoztatta a felperest arról, hogy adataival visszaélve áruhitelt igényeltek. Az adatai adminisztrációs hiba következtében kerültek továbbításra a KHR felé, azokat a bejelentése alapján nyomtalanul törölte a KHR-ből.

[4] Az illetékes bíróság a felperest 2012. május 24-én jogerőre emelkedett ítéletével a peres ügyek indítása és peres ügyek vitele ügycsoport vonatkozásában cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezte, majd 2016. június 1-én kelt ítéletével a felperes gondnokság alá helyezését megszüntette.

[5] A felperes 2012. május 24-én, majd 2015. május 11-én az alperes jogelődje z-i bankfiókjában panasszal élt.

[6] A felperes az alperes jogelődjével szemben 2016. évben pontosan meg nem határozott időpontban fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő. Az alperes jogelődjének ellentmondása folytán perré alakult eljárást a bíróság megszüntette. A felperes 2016. évben előterjesztett keresetlevelét a bíróság 2016. június 23-án kelt végzésével idézés kibocsátása nélkül elutasította.

[7] A felperes a keresetlevelet 2017. június 12-én terjesztette elő. Az alperes jogelődje 2022. március 31. napjával megszűnt. Jogutódja az alperes.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

[8] A felperes keresetében az alperest 2.000.000 forint és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni, amelyből 1.107.500 forint nemvagyoni kárigény (sérelemdíj) volt. A felperes ezt meghaladóan vagyoni kárigényt érvényesített, amelyet a 2012 januártól a 2015 februári forintosításig a devizakölcsönre befizetett összeg tett ki.

[9] A sérelemdíj iránti igénye azon alapult, hogy a KHR listán történő feltüntetése megsértette a személyes adatok védelméhez való jogát. Az alperes jogelődje elmulasztotta ellenőrizni az okmányokat felmutató személy személyazonosságát, a felperes adatait pedig a hozzájárulása nélkül kezelte és dolgozta fel. Megdöbbentette és lesújtotta az a tudat, hogy egy évtizedig a tartósan nem fizető hiteladósok listáján szerepelt, az alperes jogelődjének jogellenes magatartása folytán sérült az egészséghez, az emberi méltósághoz, jóhírnévhez fűződő személyiségi joga is. Több súlyos betegséggel él, ebben az állapotában kellett szembesülnie a jogsérelemmel és eljárni annak orvoslása érdekében, ami az életét elnehezítette. Felépülését hátráltatta, hogy hosszadalmas utánajárással jutott érdemi információhoz.

[10] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[12] Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felperes nemvagyoni kártérítés iránti követelése 2002. december 14-én azzal vált esedékessé, hogy a felperes személyes adatok védelméhez való joga, egészséghez, az emberi méltósághoz, jóhírnévhez fűződő személyiségi joga az adatainak a KHR-ben történt rögzítésével sérültek. A felperes ezen követelése a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959.évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 324. § (1) bekezdése alapján 2007. december 14-én elévült. A rPtk. 326. § (2) bekezdés alkalmazásával az elévülés legkésőbb 2013. január 27-én bekövetkezett, tekintettel arra, hogy a felperes 2012. január 27-én az alperes jogelődjének magatartásáról értesült. A vagyoni kár megtérítése iránti keresetet ugyancsak elévülésre tekintettel utasította el, azonban azt jogalapjában is alaptalannak találta.

[13] A felperes pontosított fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – a tényállás pontosításával és kiegészítésével, részben eltérő indokolással – helybenhagyta.

[14] A vagyoni kár kapcsán egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes követelése elévült. A nemvagyoni kárigény vonatkozásában a rPtk. 360. § (1) bekezdésére és a rPtk. 326. § (1) bekezdésére utalva kifejtette, hogy az alperes jogelődje 2002. december 14-én továbbította a felperes adatait a KHR-be, a jogsértés ebben az időpontban következett be, ezért a felperesnek a személyes adatok védelméhez való joga, az emberi méltósághoz és jóhírnévhez fűződő személyiségi joga megsértésére alapított nemvagyoni kártérítési igénye 2002. december 14-én esedékessé vált és az a rPtk. 324. § (1) bekezdése alapján 2007. december 12-én elévült. Kiemelte, hogy a rPtk. 326. § (2) bekezdése alapján – tekintettel arra, hogy a felperes nem tudott a károsodásról – az elévülés a tudomásszerzésig, azaz 2012. január 27-ig nyugodott. Ebben az időpontban az igényérvényesítés akadálya megszűnt, így a

felperesnek ettől számítva egy év állt rendelkezésére, hogy a követelését érvényesítse. Ez azonban nem történt meg, a felperes a keresetet 2013. január 27-ig nem terjesztette elő.

[15] A másodfokú bíróság megítélése szerint az egészség megsértése vonatkozásában a tudomásszerzés időpontjára figyelemmel a rendelkezésre álló adatok alapján a keresetlevélben előadott pszichés terhelés, szorongás 2012. január 27-án kezdődhetett, ezért a felperes erre alapított igénye rPtk. 324. § (1) bekezdése alapján 2017. január 27-én évült el. A felperes részéről olyan érdemi jogérvényesítés, ami az elévülést megszakította volna, nem történt, jelen perben a keresetlevelet csak 2017. június 12-én terjesztette elő.

[16] Kifejtette, hogy a rPtk. 327. § (1) bekezdés alapján a követelés bírósági úton való érvényesítése az elévülést megszakítja, azonban a fizetési meghagyásos eljárás megindítása erre nem volt alkalmas, mert ezen jogkövetkezmény kiváltásra csak az a célzott, ténylegesen megindult és lefolytatott eljárás alkalmas, amelyben a bíróság érdemi döntést hoz. A 2016. évben az alperes jogelődjének ellentmondása folytán perré alakult eljárást a bíróság megszüntette, továbbá a felperes által benyújtott keresetlevél idézés kibocsátása nélkül 2016. június 23-án elutasításra került.

[17] Rámutatott, hogy a felperesnek a peres ügyek indítása és a peres ügyek vitele ügycsoport vonatkozásában történt cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezése nem képezte akadályát az igényérvényesítésnek, mert arra gondnoka útján lehetősége volt. Az elévülés nyugvása tekintetében a bizonyítás a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte, azonban a perben a felperes nem igazolt olyan egészségromlást, ami az elévülés nyugvását eredményezte volna.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[18] A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen annak megváltoztatásával a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályként a rPtk. 324.§ (1) bekezdését, a 326.§ (1) és (2) bekezdését és 327. § (1) bekezdését jelölte meg.

[19] A felülvizsgálati kérelmében a korábbi beadványaiban foglaltakat fenntartotta, azokból csak kiemelte, hogy tévedtek a perben eljáró bíróságok, amikor úgy ítélték meg, hogy a felperes a kártérítési követelését 2012. január 27-től 2013. január 27-ig érvényesíthette volna. Álláspontja szerint az alperes jogelődje az alapvető és csalást megelőző ellenőrzési kötelezettségét mulasztotta el. A felperes adatainak a KHR-ben történt rögzítése kizárja annak jövőbeli lehetőségét, hogy a felperes kölcsönt igényeljen, mivel a KHR-ből gyakorlatilag lehetetlen nyom nélkül kikerülni. A jogellenes adatkezelés felismerését követően a felperes többször, eredménytelenül élt panasszal, a téves adatok javítására nem került sor, ezért az alperes jogelődje együttműködést elutasító magatartása is vizsgálандó lett volna a perben. Az eljáró bíróságok nem értékelték a jogellenes adatkezelésnek a felperes életminőségére kiható súlyos következményeit.

[20] Kifejtette, hogy a rPtk. 327. § (1) bekezdés helyes értelmezése szerint a fizetési meghagyásos eljárás az elévülést megszakító cselekménynek minősül, annak tartalma megegyezik egy fizetési felszólítás tartalmával, amelyet a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 1. § (1) bekezdésének első fordulata is megerősíti. A bíróság a fizetési meghagyásos eljárás megszüntetésével, illetve a keresetlevél 2016. június 23-án történt elutasításával érdemi döntést hozott, tehát az eljárások az elévülést megszakították.

[21] A felperes utalt arra is, hogy 2012. május 24-től 2016. június 1-ig cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt állt, de nem emiatt nem állt módjában a követelését érvényesíteni. Kiemelte, hogy a megromlott egészségi állapota (idült ischaemiás szívbetegség, stroke) zárta ki a követelése érvényesítését ebben az időszakban, ugyanis sem testileg, sem lelkileg nem volt képes jogi képviselőhöz fordulva bírósági eljárást kezdeményezni. Egészségi állapota ebben az időszakban még azt sem tette lehetővé, hogy akár a gondnoka elé tárja az ügy iratait és a jogsérelmet, amelyet elszenvedett. A 2012. január 27-én kezdődött elévülési idő erre tekintettel 2012. május 24-én megszakadt és 2016. június 1-ig nyugodott, majd 2016. június 2-től folytatódott.

[22] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] Az eljárás során az alperes jogelődje jogutódlással megszűnt, jogutódja az alperes. A Kúria a Gfv.V.30.368/2021/5. számú végzésével megállapította a felülvizsgálati eljárás félbeszakadását és a korábban meghozott végzése és ítélete hatálytalanságát. Engedélyezte az alperes jogutódként való perbelépését és megállapította, hogy a felülvizsgálati eljárás a felperes és a jogutód alperes közt folytatódik

[24] A megismételt eljárásban a felülvizsgálati kérelemmel érintett 892.500 forint vagyoni kárigény vonatkozásában a Kúria a felülvizsgálati kérelmet külön végzéssel hivatalból elutasította.

[25] A nemvagyoni kártérítés iránti keresetet elutasító jogerős ítéleti rendelkezés elleni felülvizsgálati kérelem nem megalapozott. A jogerős ítélet nem jogszabálysértő, bár annak indokait a Kúria csak részben osztotta.

[26] A felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem egy szigorú eljárásjogi szabályok szerinti rendkívüli perorvoslat, amelynek során – bizonyos kivételektől eltekintve – a Kúria kizárólag a felülvizsgálati és (ha van) a csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát. [rPp. 272. § (2) bekezdés, 275. § (2) bekezdés].

[27] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK vélemény 3. pontja és annak indokolása szerint, a felülvizsgálati kérelem

egymással szorosan összefüggő, kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen konjunktív feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt megjelöli a megsértett jogszabályhelyet, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, azaz a jogszabálysértésre való hivatkozása indokát ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell ezekkel a tartalmi követelményekkel. A hiányos hivatkozásokat a Kúria érdemben nem bírálja el. (Kúria Pfv.20.831/2021/8.)

[28] A fentiekre figyelemmel nem teljesíti a rPp. 272. § (2) bekezdése szerinti követelményeket a felülvizsgálati kérelemben írt azon utalás, amely szerint a felperes fenntartja a korábbi beadványaiban foglaltakat, hiszen azokban a később meghozott jogerős ítélet jogszabálysértő voltára vonatkozó indokokat nyilvánvalóan nem adhatott elő (BH2018. 113.I.).

[29] Mindezekre tekintettel a Kúria kizárólag a felülvizsgálati kérelemben előadott, a rPtk. 324.§ (1) bekezdésének, a 326.§ (1) és (2) bekezdésének, valamint 327. § (1) bekezdésének a megsértésére alapított hivatkozásokat és az azok körében kifejtett indokokat vizsgálhatta, nem volt tehát módja a kereset érdemi megalapozottságának a vizsgálatára, amelyet kizárt az is, hogy az eljáró bíróságok elévüléssel kapcsolatos álláspontjuk folytán a keresetet érdemben nem vizsgálták.

[30] A felperes keresetében a nemvagyoni kárigényét egyrészt arra alapította, hogy az alperes jogelődje a felperes adatainak a KHR-ben való rögzítésével megsértette a személyes adatok védelméhez való, az emberi méltósághoz és a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, másrészt az egészséghez való jogának a megsértését is állította arra hivatkozva, hogy az adatainak a jogellenes rögzítésével súlyos betegen szembesült, betegen kellett a jogellenes állapot megszüntetése érdekében eljárnia, amely az életét elnehezítette, felépülését pedig hátráltatta az, hogy hosszadalmas utánajárással jutott érdemi információhoz, így sérült az egészséghez való joga is. A jogerős ítélet ennek megfelelően a felperes által megjelölt alperesi jogellenes magatartások és azok elkövetési időpontja alapján a nemvagyoni kárigényt két részre osztotta, így rPtk. 360. § (1) bekezdése, valamint 326. § (1) bekezdése alapján az elévülés kezdő időpontját is eltérően határozta meg. A felperes ezen jogerős ítéleti megállapításokat érdemben nem vitatta, e körben jogszabálysértést [rPtk. 360. § (1) bekezdés] sem jelölt meg, így azok a felülvizsgálati eljárásban is irányadóak voltak.

[31] A személyes adatok védelméhez, az emberi méltósághoz és jóhírnévhez fűződő személyiségi jog megsértésére alapított nemvagyoni kártérítési igény esedékessége, így az elévülés kezdő időpontja a jogerős ítéletben helyesen került 2002. december 14-én megállapításra, ugyanis a károsodás megtörténte objektív tény, független attól, hogy a károsultnak arról volt-e tudomása és az elévülési idő kezdetére nem hat ki az, hogy a károsodásról a károsult – bármely okból – csak később szerez tudomást. Erre tekintettel helytállóan jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperes ezen személyiségi jogai megsértésére alapított nemvagyoni kárigénye vonatkozásában a rPtk. 324.§ (1) bekezdése szerinti elévülési idő 2007. december 14-én letelt. Figyelemmel azonban arra, hogy a felperes adatai rögzítéséről csak az elévülési időn túl, 2012. január 27-én szerzett tudomást, így eddig az időpontig menthető okból nem tudta a követelését érvényesíteni. A

rPtk. 326. § (2) bekezdése alapján ettől az időponttól egy év állt rendelkezésére a kárigénye érvényesítésére, amely egy éves időtartam – mint speciális törvényi határidő – azonban már nem elévülési jellegű volt, amely azt eredményezte, hogy az nem volt megszakítható és nem is nyugodhatott. A kárigény ebben az esetben már csak bíróság előtt, keresettel volt érvényesíthető. (BH1993. 313., Pfv.V.21.251/2020/4.) Erre tekintettel sem a 2012. májusi 24-i panaszbejelentéseknek, sem a felperes igényérvényesítését ebben az időszakban esetlegesen akadályozó betegségeinek, illetve gondnokolt voltának, továbbá az egy éven túl indított eljárásoknak nem volt relevanciája. Tekintettel arra, hogy a rPtk. 326. § (2) bekezdése szerinti egy éves határidő 2013. január 27-én letelt, a felperes kárigénye a rPtk. 325. § (1) bekezdése értelmében bírósági úton ezt követően már nem volt érvényesíthető. A jogerős ítélet ebben a körben tehát nem sértette a felperes által megjelölt anyagi jogszabályokat.

[32] A felperes egészségkárosodásból fakadó nemvagyoni kártérítési igénye a jogerős ítélet szerint 2012. január 27-én vált esedékessé, amely megállapítás a felülvizsgálati eljárásban már nem is volt vitatott. Az elévülés erre tekintettel – azt megszakító cselekmény, illetve nyugvás hiányában – 2017. január 27-én következett be. A felperest az alperes elévülési kifogására tekintettel rPp. 164. § (1) bekezdése alapján azon tényállításainak a bizonyítása terhelte, hogy az elévülést a rPtk. 327. § (1) bekezdésében meghatározott módon, azaz az alpereshez intézett írásbeli felszólítással, illetve a követelés bíróság előtti érvényesítésével megszakította, vagy a követelést az elévülési időn belül a rPtk. 326. § (2) bekezdése szerint menthető okból nem tudta érvényesíteni.

[33] A felperes felülvizsgálati kérelmére tekintettel a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy helytállóan jutott-e a másodfokú bíróság arra, hogy a felperes által 2016. évben kezdeményezett fizetési meghagyásos eljárás, valamint az idézés kibocsátása nélkül elutasított keresetlevél nem volt alkalmas az elévülés megszakítására, illetve a felperes betegségei, gondnokolt volta nem eredményezte az elévülés nyugvását.

[34] A felperes 2016. évben – pontosan meg nem határozható időpontban – fizetési meghagyás iránti kérelmet terjesztett elő. A közjegyző a fizetési meghagyást kibocsátotta, az az alperes jogelődje részére kézbesítésre került, hiszen az alperes jogelődjének ellentmondása folytán perré alakult eljárás a felek egyező előadása alapján megszüntetésre került. Helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy a fizetési meghagyás kézbesítése a rPtk. 327. § (1) bekezdésére figyelemmel – mint írásbeli felszólítás – alkalmas lehet az elévülés megszakítására, azonban a perbeli esetben ilyen joghatás a felperes kérelmére kibocsátott fizetési meghagyásnak nem volt tulajdonítható és a fizetési meghagyás bírósági igényérvényesítésként sem volt értékelhető. Nem állt rendelkezésre ugyanis a fizetési meghagyás iránti kérelem, így sem az nem volt megállapítható, hogy a felperes azt gondoka útján terjesztette-e elő, sem az, hogy abban pontosan mely tényállás alapján és milyen követelést érvényesített az alperes jogelődjével szemben, az tartalmazta-e az egészséghez való jog megsértésére alapított nemvagyoni kárigényt. A rPp. 164. § (1) bekezdése szerint a bizonyítási kötelezettség e tekintetben a felperest terhelte, így a bizonyítatlanságot a hátrányára kellett értékelni.

[35] A felperes által 2016. évben benyújtott keresetlevél a felperes érvelésével szemben ugyancsak nem volt a követelés elévülését megszakító, bíróság előtti érvényesítésének minősíthető, tekintettel arra, hogy azt a bíróság idézés kibocsátása nélkül, pontosan azon okból utasította el, hogy a peres ügyek indítása és a peres ügyek vitele ügycsoport

vonatkozásában cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt álló felperes személyesen, gondnoka nélkül nyújtotta be a bíróságon. Az érvénytelen jognyilatkozathoz nem fűződik a rPtk. 327. § (1) és (2) bekezdése szerinti joghatás. A Kúria ezzel a kiegészített indokolással értett egyet a másodfokú bíróság azon megállapításával, hogy ezek az eljárások nem volt alkalmasak az elévülés megszakítására.

[36] A másodfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a felperesnek a peres ügyek indítása és a peres ügyek vitele ügycsoport vonatkozásában történt cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezése nem képezte akadályát az igényérvényesítésének, mert arra gondnoka útján lehetősége volt. A bizonyítékok helytálló mérlegelésével jutott arra a következtetésre is, hogy a felperes a rPp. 164. § (1) bekezdése alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére nem bizonyított olyan egészségromlást, ami az elévülés nyugvását eredményezte volna. Megjegyzi a Kúria, hogy ettől eltérő következtetés levonására csak a bizonyítékok felülmérlegelése útján lett volna mód, amelyet a [27] pontban kifejtettek tekintettel kizárt az, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében az ezt lehetővé tevő, rPp. 206. § (1) bekezdését megsértett jogszabályként nem jelölte meg. A jogerős ítélet erre tekintettel a rPtk. 326. § (2) bekezdését sem sérti.

[37] Miután a rPtk. 325. § (1) bekezdése szerint az elévült követelést bírói úton érvényesíteni nem lehet, ezért megalapozott volt a felperes keresetének az elutasítása. Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, mert az megfelelt a felülvizsgálat tárgyává tett jogszabályoknak.

A határozat elvi tartalma

I. Az elévülési idő kezdetére nem hat ki az, hogy a károsodásról a károsult – bármely okból – csak később szerez tudomást. Amennyiben a károsult menthető okból nem tudja követelését érvényesíteni, az elévülés nyugszik. Az akadály megszűnésétől a károsultnak egy év áll rendelkezésére a kárigénye érvényesítésére, amely egy éves időtartam már nem elévülési jellegű, az alatt a kárigény már csak bíróság előtt, keresettel érvényesíthető.

II. A fizetési meghagyás kézbesítése a rPtk. 327. § (1) bekezdésére figyelemmel – mint írásbeli felszólítás – alkalmas lehet az elévülés megszakítására. A keresetlevél benyújtása, ha azt a bíróság idézés kibocsátása nélkül azon okból utasítja el, mert a peres ügyek indítása és a peres ügyek vitele ügycsoport vonatkozásában cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt álló felperes személyesen, gondnoka nélkül nyújtotta be a keresetlevelet a bíróságon, nem minősül az elévülést megszakító, bíróság előtti igényérvényesítésnek. Az érvénytelen jognyilatkozathoz nem fűződik a rPtk. 327. § (1) és (2) bekezdése szerinti joghatás.

Alkalmazott jogszabályok

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 324. § (1) bekezdése, a 326.§ (1) és (2) bekezdése, 327. § (1) bekezdése.

Záró rész

[38] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, a felülvizsgálati eljárás során költsége nem merült fel, ezért arról a Kúriának nem kellett határoznia.

[39] A felperes személyes költségmentességben részesült, ezért a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés szerint a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére nem volt kötelezhető, azt a 14. § alapján az állam viseli.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a rPp. 274.§ (1) bekezdés alapján tárgyaláson bírálta el.

[41] Az ítélettel szemben a rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2022. június 28.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Csesznok Judit Anna s.k. előadó bíró, dr. Bartal Géza s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Sz.Sz.

bírósági ügyintéző